

ODYSSÉ

SVENSKA KRYSSARKLUBBENS MEDELHAVSSEGLARE — nr 1/2017



Om man ska segla på The Solent tillsammans med tusentals kappseglande båtar under Cowes week gäller det att hålla tungan rätt i mun.



En välförtjänt öl efter att ha bestigit Devons kullar.

Missar inte

Om du går yttre vägen till eller från Medelhavet finns mycket att upptäcka på norra

Sally, CR 380 nr 12 byggd 1998 på Henån (Skottland).



Sommaren 2015 seglade vi i Skottland och runt England hem. Inför resan hade vi läst böcker, tidningsartiklar och surfat på nätet. Allt för att försöka plocka upp tips om intressanta platser att besöka. På så vis fick vi en ganska lång lista. Den blev inte kortare när vi sedan frågade båtar vi träffade om tips och goda råd.

Naturligtvis hann vi inte ens med hälften och ett antal gånger ville vind eller andra omständigheter annorlunda. I Engelska kanalens västra del funkade allt bra och vi "plockade" ganska många pärlor på listan. Här vill vi beskrivna några från öst till väst.

Har ni bokat?

The Solent, Isle of Wight och The Needles är klassiska begrepp för oss numera ganska gamla seglare. Cowes var för oss en självklarhet och det hade varit roligt att ligga där igen en dag eller två trots avskräckande hamnavgifter. Då Cowes week pågick skrattade bara våra båtgrannar åt oss när vi nämnde det:

– Har ni bokat? Man brukar behöva göra det minst två år i förväg om man vill ha plats.

Nåja, vi upptäckte en riktig pärla i stället, Yarmouth längst västerut på Isle of Wight. Bra marina med rimliga priser på vardagar och alla faciliteter. Liten fin by och trevliga cykelturer i grannskapet. Bra bussförbin-

delse in till Cowes gjorde att vi ändå kunde uppleva segelmetropolen när den är som bäst.

Hjälplösa?

När vi seglade var det en till tre knop medström mellan klockan sex och tolv på förmiddagen. Vi valde då att vara morgonpigga så att vi kom iväg strax innan strömmen vände. På så vis kunde vi segla åtta timmar utan besvärande motström.

Nettohjälpen av tidvattnet per dagstapp blev tio sjömil och vi kunde utan vidare segla mellan 40 och 50 nm på en förmiddag. Man kan förstå engelsmännens kommentarer när vi berättar att vi inte har tidvatten i Skandinavien:

– Har ni ingen ström till hjälp då?"

Till flods ände

En mycket lång dags segling västerut (vi lyckades klara 82 sjömil på 13 timmar trots tre till fyra knops motström vissa bitar) hittade vi River Dart.

De flesta stannar kanske i det välkända Dartmouth men vi valde att fortsätta upp för floden nästan så långt den var segelbar. Där ligger ett gammalt färjeställe med den lilla fina byn Dittisham på västra banken och Agata Christies hus Greenway på den östra.

Mycket fina vandringar i ett vackert och böljande landskap i Devon. Vi försökte gå en rundtur på vandringslederna och det lyckas väl sådär. Lederna följde floden på lite olika avstånd och vi hade räknat ut att vi skulle kunna gå mellan dem för att komma tillbaka till utgångsläget.

Vill inte påstå att vi gick vilse men kanske inte heller rakaste vägen. En och en halv timmes promenad blev det och som högst var vi uppe på drygt 170 möh.

Ölen på puben vid bryggan smakade extra gott den dagen.

Dyra bojar

I dessa engelska flodmynningar är det numera svårt att hitta ankringsmöjligheter. I stort sett allt tillgängligt utrymme är upptaget av bojar för att så många som möjligt ska få plats, och möjligen också av visst vinstintresse. Normal avgift för ett dygn i boj är £20. Dyrt kan tyckas med tanke på att det oftast inte ingår någon service alls utöver förtöjningsplatsen och lite goda råd, ibland en broschyr.

Ytterligare 50 sjömil västerut hittar man Fowey (uttalas foj). Då har man lämnat Devon och kommit till Cornwall.

Fowey ligger i en ny flodmynning med fina hus längs sidorna och massa båtar i bo-

England!

sidan Engelska kanalen. Vi seglade där och vill gärna dela med oss av några pärlor.



The Needles välkända siluett markerar slutet på The Solent.



Den gamla staden Fowey från vår boj i floden.



Foweys berömda slaktare.

jar. Vi kommer in redan vid 13-tiden så det är inga problem att hitta en ledig gästboj.

Efter fika blir det en tur i den gamla staden med anor från 1200-talet. Smala gator och många fina gamla hus- och så en hel del "turistfällor".

I Fowey finns en berömd slaktare vars goda korvar vi inhandlade för framtida bruk. Krabba och Cornish paj från fiskafären avnjöts med en god Chablis ombord i kvällssolen.

Allt för morgonpigga

Fortsätter man västerut hittar man Falmouth som har en bra marina med lättillgänglig sjömack, trevlig affärgata med mycket restauranger. Ett bra ställe att bunkra på.

Men vem gillar egentligen dessa stora marinor? Skepparen minns fortfarande sitt första besök (1974, så gammal är skepparen) då vi låg vid den gamla 1600-tals puben lite längre upp i floden. Den finns fortfarande kvar så nästa gång...

Bara fem sjömil nedanför Falmouth finner man Helford River. Hela floden är fylld med bojar och här susar det omkring en "mooring master" som lotsar dig till en ledig boj. Försök få en så långt upp i floden som möjligt då det kan vara besvärande inbäring längst ut, vi har testat.

Det var inte jättebekvämt med inbäring under natten. Efter en tidig frukost tog vi dingen iland och promenerade runt i fantastiskt fina och pittoreska Helford Village. Vi var uppenbarligen för morgonpigga. Det finns inget bröd i butiken och när vi kommer tillbaka till segelklubben där vi förtöjt dingen är fiket inte öppet – vi skulle gått långsammare eller längre.

Penzance är en välkänd hamn och en bra utgångspunkt om man vill fortsätta västerut. Dock har hamnen tidvattenportar och kan bara anlöpas eller lämnas runt högvatten.

Vi valde därför att gå till fiskehamnen Newlyn lite längre västerut. Ingen fancy marina och inga faciliteter men bra förtöjningsmöjligheter och en trevlig liten by med både slaktare, bagare och glassmakare – vad mer kan man begära?

Om man vill uppleva det mer fashionabla Penzance eller besöka St Michel Rock är det bra att ta bussen. Skulle gärna velat avsluta med upplevelser från Isles of Scilly ytterligare 35 nm västerut. Men, vädret ville inte att vi skulle dit. Det står kvar på listan.

Caernarfon – ett måste

Ska man söderut så är det bara en dygnssegling ner till Channel Islands. Ett dygn väs-

terut ligger Irlands fina sydkust. Irländska sjön norrut är kanske inte världens bästa seglingsvatten men går man den vägen får man inte missa Menai Strait innanför Anglesey. Det ser nästan inte ut som om man kan gå där men det är inga problem bara man följer uttryckningen i södra inloppet (och inte sjökortet).

Caernarfon, en gammal medeltida stad där alla prinsar av Wales har krönt sedan 1300-talet, är då ett måste. 🍷



EVA SVENSSON och **HÅKAN LANDBERG** har seglat tillsammans sedan 1999 och seglar sedan 2013 CR 390 Sally. Sommaren 2015 gjorde de "England runt på 80 dagar" som en förövning inför kommande seglingar. Du kan följa deras äventyr på bloggen seglingsresor.se.